

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem julijem začne se II. polletje in prosimo torej p. n. naročnike, katerim s tem dnevom poteče naročba na „Slov. Gospodarja“, naj se podvzajajo nadaljšnjo naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi do pošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do konca leta 1 fl. 30 kr. in do konca septembra pa 65 kr.

Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah, ker so take pošiljatve najbolj ročne.

Upravnštvu.

Novo ministerstvo.

Windischgraetzovo ministerstvo je pred tednom odstopilo ob celjskem vprašanju; toda ne prav radi tega vprašanja, ampak zato, ker ni moglo dožnati volilne in davčne preosnove. Knez Windischgraetz je kakor pravi poštenjak prišel, takega se je skazal in tak je tudi odšel. On ni kriv, da je toliko gnilega.

Novo ministerstvo, imenovano Kielmanseggovo, je bilo od presvetlega cesarja imenovano dne 19. junija t. l. V tem ministerstvu sta ostala od prejšnjih ministrov le minister domobranstva Welsersheimb in poljski minister Jaworski. V novem ministerstvu sta samo dva nova ministra, večino ministerstev bodo vodili najstarejši uradniki v njih. Poglejmo si malo novega začasnega ministerskega predsednika in ministra notranjih zadev, grofa Kielmansegga.

Grof Erih Kielmansegg se je rodil dne 13. februarija 1847. l. na Nemškem v Hannoveru. Njegova rodovina je luteranska in se je naselila v Avstriji še le 1866. l. Grof Kielmansegg je služboval pri dunajskem namestništvu, bil je potem vladni svetovalec v Črnovcah, dvorni svetovalec v Celovcu in je 1889 postal sekijski načelnik v ministerstvu in še istega leta cesarski namestnik nižjeavstrijski.

Nemški liberalci so jako zadovoljni, da je grof Kielmansegg stopil začasni vladi na čelo. Z očitnim veseljem pripovedujejo, da je Kielmansegg njihov prijatelj in da je nasprotnik krščanskih socijalistov, konservativcev in Slovanov. Dozdaj je bil res nasprotnik krščanskih socijalistov, toda pri bodočih dunajskih občinskih volitvah jim bržčas ne bode delal nikahih ovir. Grof Kielmansegg je v prvi vrsti uradnik in je vedla tudi o drugih ministrih. Glavna naloga Kielmanseggovega ministerstva je državni proračun za l. 1895. Tega mora prej ko prej spraviti pod streho, kar liberalni finančni minister Plener v potu svojega obraza ni mogel doseči.

Naslednik Plenerjev je postal dr. Evgen Böhm vitez Bawerk. Rodil se je l. 1851. Služboval je nekaj časa v finančnem ministerstvu ter je l. 1884. postal redni profesor narodnega gospodarstva v Inomostu. Pet

let pozneje je bil pozvan v finančno ministerstvo na Dunaj in je bil l. 1891. od ministra Steinbacha imenovan sekijskim načelnikom. S Steinbachom je sestavil novo davčno preosnovo, katero je pa Plener po željah nemških liberalcev pre naredil.

Vodje drugih ministerstev so ti-le: dr. Henrik vitez Wittek je prevzel vodstvo trgovinskega ministerstva; vodstvo naučnega ministerstva se je poverilo sekijskemu načelniku Eduardu pl. Rittnerju; vodstvo pravosodnega ministerstva je prevzel dr. Karol Krall pl. Krallenberg; poljedelsko ministerstvo bode pa vodil dosedanji sekijski načelnik in uneti pristaš grofa Falkenhayna, baron Ferdinand Blumfeld.

Morde že za kacic pet mesecev, če ne prej, bomo govorili spet o novih ministrih. Sedanje ministerstve ni samo uradniško, ampak tudi začasno. Konservativni državni poslanci so gledé nove vlade sklenili dne 21. t. m. to-le resolucijo: »Konservativni klub izjavlja, da bo sedanjo začasno vlado pri izvrševanju naloge, da se namreč reši proračun za l. 1895. ter da se oskrbujejo tekoči posli, podpiral z ozirom na državno potrebo«.

Klun in Madeyski za celjsko gimnazijo.

(Konec).

G. Klun razlaga potem, zakaj so Slovenci zoper to, da bi se gimnazija ustanovila kje drugje, a ne v Celju. Slovenskega kraja, kjer bi uspevala, sploh ni moči imenovati. Če pa ima mesto ali trg nemško zastopstvo, dvignilo bi se to proti slovenski gimnaziji prav tako odločno, kakor celjski mestni zastop. Kdor slovenskemu prebivalstvu v Spodnjem Štajarju res privoščil prepotrebno izobraževališče, ta ne more biti za drug kraj, nego le za Celje, ker to je pravo središče za Spodnji Štajar. Nemška višja gimnazija v Celju bi s tem le pridobila, ker bi jo pohajalo mnogo več slovenskih dijakov. Najbolje bi pač bilo ustanoviti na tej gimnaziji dvojezične paralelke, kakoršne so v Mariboru. Slovenski in nemški dijaki bi se potem čutili kot udje jednega telesa ter vadili zgodaj za mirno midsobno življenje. Žal, da naučna uprava že lani ni tako ukrenila. Potem bi ne bila nastala taka agitacija, niti velika nevarnost za koalicio. Za posebno dvojezično nižjo gimnazijo se govornikovi somišljeniki udajo radi složnosti. Sedaj pa odločno prosijo, da naj se ne vsprejme poročevalčev predlog, ki je nastal iz samega strahu pred nemškimi nacionalci. Levica je tu podobna tistemu hišnemu gospodarju, ki se je iz strahu pred svojo ženo skrnil pod mizo, potem se je pa svojemu prijatelju opravičeval: »Jaz sem gospod v svoji hiši in sem, kjer hočem, tudi — pod mizo!« Odločna žena ste vi, nemški nacionalci!

Čez deset let ali še poprej se boste vi sami čudili, kakó ste mogli proti nameravani gimnaziji pričeti gonjo, kakor bi bila nevarnost za nemštvo in cesarstvo.

Govornik naglašá, da ni res Slovencev pri tem samo za odstranitev pripravljanih razredov. Zahteva Slovencev je opravičena v pedagogičnih načelih in v razmerah javnega življenja. Materin jezik je jedini pravi učni jezik. Ljudstvo pa tudi dandanes zahteva, da mu javni uradniki govoré čist jezik, katerega si je moči pridobiti le v primernih šolah. V to ne zadošča par ur na teden, ki se na nemških šolah dodelé slovenščini. In če ima po državnih temeljnih zakonih vsak narod pravico, da se mu gojita narodnost in jezik, nadalje če naj so vsi deželni jeziki v uradih in šolah jednako-pravni, tedaj mora država v to dovoliti potrebne ustanove. To je glavni razlog, zakaj zahtevamo v Celju dvojezičnih paralelk ali posebne gimnazije.

Za posl. dr. Mengerjem je naučni minister Ma-deyski najprej poudarjal, da se pripravljani razred v Celju ni obnesel. Ustreza je slovenskim željam so se v Mariboru ustanovile slovenske paralelke. Paralelke so imele ugoden uspeh, zato ni imela vlada povoda, ustavljati se izpolnitvi svoje obljube gledé Celja. Pri srednješolskih stvareh ni uvaževati samo stvarne, ampak tudi politične momente. Zato je vlada lani jasno izrekla nekaka načela, katerih se bo držala, a le navadno, ne brezpogojno. Že lani se je povedalo, da to načelo za Celje ne velja. Navidezno ni vlada celjske zadeve prevzela od prejšnje, ali ker je načelo o dvojezičnosti za Štajarsko že prej obveljalo, je tudi za sedanjo vlado stvar v tem oziru že dognana. Uvedenje uravnave tudi v Celju je logična posledica tega načela. Očitanje, da vlada ne upošteva mnenja dež. zbora, je neosnovano. Kar je dež. zbor štajarski sklenil, ne odgovarja temu, kar je vlada za take slučaje zahtevala, ker pri dotičnih razpravah Slovenci še navzočni niso bili. Tudi dež. šolski svét se ni prezrl, ker je bil že leta 1888. vprašan. Gledé Celja se je tedaj izrekel brezpogojno, proti paralelkam gledé Maribora pa tudi negativno. Njegovi razlogi so se izkazali kot jalovi. Za posebno gimnazijo se je vlada odločila zategadelj, ker se je z nemške strani poudarjalo, da bi škodovala slovenske paralelke nemškemu značaju obstoječe gimnazije. Če je vlada kaj ukrenila, ne more tega preklicati samo zategadelj, ker kaka politična stranka ugovarja; če je zastavila svojo besedo, jo mora izpolniti, ker je to temeljni pogoj zaupanja do vlade. Zategadelj naj se postavka odobri!

Cerkvene zadeve.

God sv. Alojzija na Framu.

Šolsko vodstvo na Framu, za pobožnost šolarjev vedno skrbno in uneto, je praznovanje prvega maja odložilo na dan sv. Alojzija ter je za ta god šolskega patrona oskrbelo prav lep in pobožen izlet. Mladina se je v učilnici zbrala; in kmalu po 7. uri so jo gg. učitelji in g. učiteljica vedli v farno cerkev sv. Ane, kjer je bila sv. maša. Učenci in učenke, pa tudi odrasli so molili sv. rožni venec in zmes popevali: »Jezus! tvoje sveto Srce — nas pregrešne veseli«. Med sv. mašo so bili otroci in mnogoteri odrasli pri sv. obhajilu, pred katerim so č. g. kateket otroke opomnili velike sreče. Rekli so:

»Danes imamo god presv. Srca Jezusovega; tisto Srce, katero je Jezus nosil v svojem telesu, ki je ljubilo nás, so ga pa tudi vsi angelji in svetniki ljubili, posebno sv. Alojzij. — To je sreča za nás; za vas, ki

ste ravnokar namenjeni za sv. obhajilo; sreča za vas, če Jezusa ljubite po izgledu sv. Alojzija. 1. Danes ste vsi Alojžeki in Alojzije, ker storili ste to, kar je on najrajši delal: Sinoči ste opravili sv. spoved, danes ste lepo molili, milo peli; zdaj še pa sprejmete presv. R. Telo, ki ga je on najrajši užival. Vaša sreča!

2. Ostanite vsi Alojžeki! Nekateri so pridni, pobožni, dokler v šolo hodijo, ko izstopijo, vse zavržejo, in ves trud učiteljev je proč! Zgodi se tako, kakor iz sv. pisma veste: Gospodar si je nasejal jeklene pšenice, ponoči mu sovražnik priseje dračja. Pridni šolarji postanejo hudobneži za ječe, starišem in učiteljem na žalost. Ostanite torej vedno Alojžeki, da dosežete večno srečo v nebesih!«

Po sv. obhajilu so učenci glasno zmolili Marijine litanije, in pred odhodom pred podobo sv. Alojzija zapeli: »Svet' Alojzij, limbar beli!« Gotovo lep izlet!

Kdaj bodo letos primicije?

Prvo sv. mašo bodo peli letošnji čč. gg. novomašniki: Bračič Andrej dne 18. avgusta pri D. M. v Negovi; Hlastec Franjo dne 4. avgusta v Kojncih; Kolarič Jožef dne 28. julija pri sv. Ani na Preborji; Kozoderc Janez dne 4. avgusta na Ptujski gori; Kumer Karol dne 11. avgusta na Vranskem; Muršič Frančišek dne 18. avgusta pri Sv. Marjeti niže Ptuja; Trafenik Jožef dne 4. avgusta pri Sv. Florjanu pri Rogatcu; Gobec Jožef dne 18. avgusta v Rogatcu; Hauptmann Ignacij dne 11. avgusta pri D. M. v Puščavi; Korošec Anton dne 25. avgusta pri Sv. Juriju ob Ščavnici; Kurnik Janez dne 15. avgusta pri sv. Juriju v Slov. goricah; Rožman Janez dne 25. avgusta v Artičah pri Brežicah in Karol Weiss, duhovnik sekovske škofije, dne 4. avgusta pri čč. oo. frančiškanih v Mariboru.

Gospodarske stvari.

Uima gorice.

(Dalje.)

2. Na rozgi. Trs jako bujno raste; v dobri zemlji rozga na brajdah zraste za 2 do 5 m. Dokler je zelena ali v rasti, ne zapazimo ravno bolezní ali uime na njej; pač pa ko škornja rjava postane ali ko začne zoreti, tedaj se prikažejo tudi bolezní, ki trsu več ali manj škodujejo. Tako postavim prvič: Palež. Leta 1888. nam je uima trse pokvarila, rozge in očesca umorila; zato so se vse grobanice slabo obnesle; palež, zgor ali črni smod je bil tega kriv. To uimo trsa nam je »Kmetovalec« popisal 1894 št. 13, ko pravi: »Črni palež lahko uniči celi vinograd in ga oškoduje za več let; napada listje, vilice, vršičke, pozneje tudi grozdje, ko napravljá male rjave pike, katere se vedno širijo, list pa se zvije kakti ožgan; enako se godi z lesom, ki postane osmojen. Toplota in mokrota mu dobro ugaja; tudi v nižavah se rajši zdržava, kakor v višavah, pod streho si redko kdaj upa. Opaljene rozge je dobro jeseni porezati; ostale mladike pomaži meseca februarja ali marcija — po rezi — z gobo, pomočeno v tekočino: 100 litrov vode in 40 gramov zelene galice (železnega vitrijola).«

Druga uima, ki trs ali rozgo uniči, je goba, ki se na rozgi pri zemlji pokaže, in je začetkoma bela, pozneje rjava, ob koncu pa črna; trs hira in odprhni. Ker ta bolezen iz mokrote nastane, je treba od trsa grabe napeljati, da voda ne zastaja; ali pa ilavico s pešnato zemljo zmešaj, da deževnica zgine in odteka.

Mnogotere uime bi trsa ne našle, ako bi gospodar jeseni rozge položil in z zemljo pokrili. Kar pa pri čeli gorici nečeš ali ne utegneš, stori konči pri mladenčih ali enoletnih ključih. Vzami pred snegom motiko, ter trse okoplji ali ogrni kakor krompir, da jih uime ovaruješ. Tako stori tudi pri drugih trsah v nižavi, kjer ti vsako leto pozebejo; saj tako se ogerske gorice čez zimo okovarijo. Še mnogotere druge uime s pogubo trsu pretijo, pa jih iz misli pustimo ter omenjamo samo največjo uimo gorice, ki nam trs uničiti hoče.

3. Na koreninah trsa. — Nekedaj so krvo- ločni Turki strah delali po naših deželah, morili ljudi, žgali hiše, njive pomandrali, vinograde opustošili; sedanjí čas pa vse trepeče pred malo, komaj vidno stvarco, ki ljudi v nadlogo in siromaštvo spravlja, jim najboljši pridelek uničuje, in gorice v pustine in golečine spreminja: trsna uška (*Fylloxera vastatrix*) je ta strašna živalca, katero si hočemo nekoliko ogledati; in sicer:

a) Ime. Trtna uš se ji pravi zato, ker je podobna vsem drugim ušem in ušicam. Uš; češko: věš; zagorsko: veuš; graničarsko: vüš; pohorsko: vuš; pismeno: uš, brž latinsko: ens, éns, ons: uš = živo, zato rečemo: Živad ga bo ujedla. Latinec jo imenuje: pediculus, od tod brž Nemeec: lās = lous = laus; ali misliš od laziti; ali menda od: lau. Učenjaki so trsno uš naimenovali *fylloxera vastatrix*, po volji profesorja Planhona, ki jo je leta 1868. prvi našel. Fyllon = list; xeraino = posušiti, *vastatrix* = upuščavitelja: listosušna upuščavitelja. Mi pa jo imenujmo: uška, dokler za to grozno stvar lepšega imena ne najdemo, ali dokler ne izgine ta grda ameriška pritepenka. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 1. julija v Zrečah, pri Sv. Petru pri Radgoni, na Spod. Polskavi, v Olimju, Sromljah in v Mariboru (tudi za konje). Dne 2. julija v Petrovčah, na Tinskem, v Vildonu, na Ptujski gori, v Radgoni, pri Št. Ilju pod Turjakom in na Remšniku. Dne 3. julija na Ptuj, v Imenem (za svinje) in v Mariboru. Dne 4. julija v Vojniku, na Bregu pri Ptuj, (za svinje), na Podplatu, pri Sv. Petru pri Cmureku, na Vidmu in v Vuzenici. Dne 5. julija na Spod. Polskavi (za svinje.)

Dopisi.

Iz Celja. (Okrajni zastop.) Ker nasprotni listi lažnivo pišejo o zadnji skupni seji okrajnega zastopa celjskega dne 18. rožnika t. l. in ker je seja jako podučljiva gledé postopanja in nazorov celjskih nasprotnikov, poroča se sledeče: Narodna stranka ima v okrajnem zastopu 23 udov, od katerih se je pa jeden izselil iz celjskega okraja tako, da ne pride več v poštev, torej štejemo še 22, nasprotniki jih imajo 17. Od narodnih okrajnih zastopnikov je bil jeden bolan; g. Miha Vošnjak je moral biti ta dan na Dunaju, tako, da bi še lahko bilo navzočih 20 udov. Nasprotniki imajo dobro taktiko, da točno dojdejo ob napovedani uri tako, da je njihovih pristašev bilo ob devetih že 14, in ko je načelnik, g. dr. Serneec, otvoril sejo, je narodnih tu bilo le 16. — Slovenska stranka se je skazala dosedaj proti nemški povsem uljudno. Povabila so se pošiljala nemškim udom v nemškem, slovenskim v slovenskem jeziku; ravno tako proračun in končni račun in celo zapiski se je na prošnjo Nemcev doposlal jim v nemščini, našim v slovenščini. Med pregledovalce računov sta se lani, kakor letos volila dva Slovenca gg. Roblek in Kavčič in »Nemeec« g. Traun (Traven), kateri je mimogrede rečeno, nekđaj bil ud narodne čitalnice v Celju. Prva točka dnevnega reda je bila odobrenje računov

okrajnega zastopa za leto 1894. Kakor lani, so tudi letos vsi trije pregledovalci, med njimi tudi gospod Traun dvakrat po poludneva pregledovali vse pobotnice in skupni račun. G. Traun je pokazal pri pregledovanju, da je popolnoma razumel račune; le tu pa tam je vprašal za kakšno pojasnilo, katera so se mu dala v najlepši prijaznosti. Gospod Roblek, kot poročevalec je v seji poudarjal, da so se računi in pobotnice natanko pregledovali in našlo vse v popolnem redu in je predlagal, da bi se račun odobril. Nato vstane gospod Traun, očita, da so računi pisani v »novi« slovenščini (*Neuslovenisch*), katere, razun nekaterih ljudij, nobeden ne razume (!), prečita celi dolgi § 59. postavbe za okrajni zastop od 14. rožnika 1866, v katerem stoji, da morajo letni računi vsaj 14 dni pred sejo biti na razpolaganje vsem okrajnikom in da mora to razglašeno biti itd. in pravi, da imajo torej tudi Nemci pravico, pregledovati račune, in da tega ne morejo, ker je vse pisano v »novi slovenščini« ter stavi predlog, naj bi se računi vodili pri okrajnem zastopu v obeh jezikih. »Vahtarica« sedaj celo trdi, da je predlagal, da bi se morali računi voditi izključno v nemščini! Na to mu odgovori sprva načelnik, g. dr. Serneec, naj g. Traun ne misli, da mi ne poznamo § 59 in če bi se hotel prepričati, bil bi lahko našel, da je že več ko tri tedne pred sejo bil nabit na tabli pri pisarni okrajnega zastopa, kakor vsako leto, tudi letos oklic v slovenskem in nemškem jeziku, kateri oklic je naznanil, da računi vsakemu na razpolaganje ležijo na pregled v pisarni okrajnega zastopa, da pa razen revizorjev nobeden ni prišel jih pogledat. Nadaljuje potem: »Uradni jezik pri celjskem okrajnem zastopu pa je slovenski. Tudi pobotnice, katere polagajo isti, kateri denar dobivajo, so skoraj izključno slovenske; — če pa Nemci dobijo od okrajnega odbora denar, pa položijo nemške pobotnice, in je nesmisel, da bi se morale pobotnice pridejati tudi v prestavi aktom; in nikakor ne gre, da bi se denarna knjiga vodila v obeh jezikih. Sicer pa imamo in poznamo mi le jedini slovenski jezik in hvala Bogu, nam ni treba še debatirati o obstanku našega jezika.« Narodna večina je z živim odobravanjem sprejela to izjavo načelnika. (Konec prih.)

S slovenskih hribov. (Ciril-Methodovi kresovi!) Bodoči teden bodemo zopet praznovali god naših apostolov, sv. Cirila in Metoda. Gotovo se tega godú, ki se od leta do leta lepše in veličastnejše obhaja, veseli že vsak veren Slovenec in verna Slovenka. In prav je tako. Pa prav in dostojno je tudi, da Slovenci kurimo sv. bratoma v čast kresove v predvečer njunega praznika. Zato pa, slovenski mladeniči, ne zabite naših največjih dobrotnikov, temveč tudi letos zažgite prav mnogo Ciril-Methodovih kresov! Naj bi ga pač ne bilo hriba, ne holmea na Slovenskem, ki bi ga ne razsvetljeval 4. julija zvečer Ciril-Methodov kres. Ko bo plamen švigal proti nebesom, pa zapoj, ljuba slovenska mladina, pesem sv. bratoma v čast, da bo odmeval hrib in dolina in bo pesmi glas dramil zaspance, tujce zemlje lačne pa pretresal in spominjal njih brezvestnega, krivičnega postopanja proti nam! C.

Iz marenberskega okraja. (Sv. Ciril in Metoda.) Bliža se praznik naših slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Opozarjamo torej naše rodoljube na isti dan: vsak hrib naj se razsvetli na predvečer! Kresi naj gorijo v našem okraju povsod in počastijo blagovestnika sv. Cirila in Metoda! Bila sta prva, ki sta Slovanom luč sv. vere prižigala, in v spomin, da smo hvaležni sinovi majke Slave, naj kresi kažejo ljubezen prvim dobrotnikom omike in prosvete in naj kažejo, da še Slovenci tudi v tem kraju živimo, in da še nas nemška nacionalna druhal ni pohrustala! Najlepši prostori za krese pa bi bili Velika kapa, Sv. Anton, Danijel v

Tribunjah, Pernice, Sv. Jurij, Radl sploh in Sv. Pongrac, Remšnik, Sv. Janez na Orlici, Sv. Ignacij v Šent-Lovrencu, Vuzenica in Vuhred. Tudi Muta naj ne ostane nema ali mutasta. Kapla in Sv. Duh imata tudi krasne vrhunce, odkoder bi kresi najlepšo slavnost sv. bratoma Cirilu in Metodu predstavljali.

Iz Celja. (V pojasnjenju.) V dopisu iz Celja v številki 25. »Slov. Gosp.« od 20. junija 1895 očita nekdo stavbenemu odseku »Narodnega doma v Celju«, da se ne ozira dovolj na domače narodne voznike, ter da nikakor ne gre, — »dajati našim najhujšim nasprotnikom prednost«. Očitavanja so povsem neosnovana. Največ voženj je bilo dozdej za odvažanje zemlje. Zemljo odvažajo pa kdor hoče, pa mora si sam najeti in plačati voznike, pri zbiru teh voznikov nima stavbeni odsek nič govoriti. Stavbeni odsek preskrbi samo nakladanje t. j. plačajo delavce. Kar se pa tiče voženj s kolodvora, vzamejo pa se navadno naši vozniki, ako jih je le mogoče dobiti. To pa vedno ni bilo, ker so mnogokrat vprašani rekli, da ne morejo voziti, ker imajo setev itd. Pri vsem, kar stavbeni odsek kupuje in naročuje, gleda v prvi vrsti na našince. Brez ozira na osebo pa zahteva in mora zahtevati, da je material dober; kajti stavba, ki bo toliko stala, kakor »Narodni dom« v Celju, mora biti solidna. Zaradi tega se slab material ne sprejme iz nobenih ozirih od nikogar. Iz tega razloga je n. pr. tudi stavbeni odsek vsled enoglasnega sklepa sklenil, da odpove nekemu vozniku daljnjo vožnjo peska, ker je pesek bil slab, zmešan s premogom, blatom in prodom.

Iz Ljutomera. (Igrokaz.) V nedeljo, 9. t. m. so priredili naši igralci lepo predstavo »Materin blagoslov«. Igra nam kaže v petih dejanjih težavno življenje Savojevcev, katerim domača zemlja ne dá toliko hrane, da bi se preživili, vsled česar mnogo Savojevcev odide v svet, največ v Pariz, kjer si na razne načine služijo kruha. »Materin blagoslov« nam kaže, v kake nevarnosti je prišlo savojsko dekle, Marija Loustalot, ki je tudi morala v Pariz. Večkrat je bila blizu pogube, ali vsikdar jo je rešila materina pesem, s katero se je mati od nje poslovila pri odhodu v Pariz. Popačeni pariški svet jo je tako zmešal, da je zblaznela; kot blazno jo pripelje znanec s tem domov v savojske gore, da ji poje materino pesem; matere, bolne matere glas jo zopet ozdravi in srečna mati objame zopet hčerko, katero je že mislila mrtvo. — Igralo se je zelo dobro tako, da smo kar strmeli, kako je mogoče na tako malem odru tako obširno dejanje predstavljati. Pevci, kateri so imeli v igri tudi važen del, so dobro rešili svojo nalogo. Želeti je, da bi še večkrat predstavljali tako velike in lepe igre.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar so dne 22. in 24. t. m. dali obed delegatom. Govoreč z liberalcem Promberjem, so ostro grajali postopanje liberalcev gledé celjske gimnazije. — V avstrijski delegaciji se je v soboto o poročilu proračunskega odseka unel živahen razgovor o vnanjih in posebno notranjih razmerah našega cesarstva. Najboljše je govoril češki delegat dr. Herold. — Dne 25. t. m. so poslanci v državnem zboru odobrili začasni proračun za mesec julij. Splošna razprava o proračunu se je pa začela 27. t. m. — Občnega katoliškega shoda v Avstriji letos ne bode, pač pa škofijski katoliški shod v Št. Hipolitu.

Češko. Katoliški češki rudokopi imajo shod dne 29. in 30. t. m. v Příbramu. Razgovarjali se bodo o

raznih delavskih vprašanjih. — Staročehi bodo letos pri deželnozborskih volitvah povsod postavili svoje kandidate.

Šlezijsko. Nemški nacijonanci se bodo pri deželnozborskih volitvah z vso silo udeležili volitev, in se hočejo otresti dosedanjih zapeljivcev — liberalcev. Propasti tudi utegne dr. Menger, ki se tako rad meša v južnoštajarske zadeve.

Štajarsko. Cesarski namestnik baron Kübeck bojda kmalu pojde v pokoj. Na njegovo mesto pride markiz Baquehem, dosedanji minister notranjih zadev. — Nemško-liberalni poslanec Morre bode v počitnicah bojda rogovilil v baron Morseyevem volilnem okraju, da bo nemške kmete hujskal zoper Morseya, ki je glasoval za celjsko gimnazijo; ali dosegel ne bo nič.

Koroško. Deželna vlada je odobrila premembo pravil katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence, sklenjeno na zadnjem občnem zboru. — Dne 29. t. m. bodo Prusjaki imeli shod v slovenskih Kotljah, da praznujejo zmago, katero so dosegli s tem, da so se Kotlje ločile od Tolstega vrha. — V kratkem se ustanovi nemško katoliško meščansko in obrtno društvo za Koroško; v Št. Štefanu na Zili pa slovenska posojilnica. Ta bo 18. slovenska posojilnica na Koroškem.

Kranjsko. Preteklo nedeljo je imelo javen shod dolensko katoliško politično društvo na Krškem, slovensko katoliško delavsko društvo v Ljubljani pa v Vižmarjih. Katoliško politično društvo v Ljubljani pa priredi javen shod prihodnjo nedeljo v Podgorici pri Dobropoljah. — V Ljubljani je umrl bivši mnogoletni urednik »Učiteljskega Tovariša«, g. Andrej Praprotnik. Blag mu spomin!

Primorsko. Društvo »Edinost« v Trstu je zadnjo nedeljo imelo občni zbor. Žal, da je udeležba bila pičila. — V Pičnu v pazinskem okraju so bili pri volitvah za upravni odbor soglasno izvoljeni vsi hrvaški kandidati. Vse zvižgače in sleparije nasprotnikov niso nič pomagale.

Hrvaško. Starčevičev dom v Zagrebu se bode v Zagrebu slovesno odprl dne 17. julija. Iste dni bo v Zagrebu tudi shod vseh hrvaških dijakov. — Ogerska vlada je dala cepiti gozde v Žutici in Čezmi na Hrvaškem, da bi les pod roko prodala. To so zvedeli zagrebški trgovci ter prosili trgovsko zbornico, da naj skrbi, da se bode les po dražbi prodajal. Madjar Hrvaški s'abo gospodari.

Vnanje države.

Rim. Prihodnji konzistorij ali zbor kardinalov bode na jesen, in takrat bodo sv. oče kardinalom imenovali med drugim tudi dunajskega nuncija, nadškofa Agliardija, ki čez zimo ostane še na svojem mestu.

Italijansko. V poslanski zbornici sta se ono sredo stepla po fantovsko poslanca Casale in de Andreis. Lepe razmere! — V večih mestih so se vršile občinske volitve in so se jih krepko udeleževali katoličani. Tako je v Turinu bilo voljenih 40 katoličanov, v Bologni pa 22. Liberalne gnilobe so že tudi Italijani precej siti.

Francosko. Faure, predsednik poslanske zbornice, je framason. To je te dni izjavil prvi framasonski list. Ko bi se to lani vedelo, mož ne bi bil dosegel te časti. — Dne 25. t. m. se je obhajala obletnica silovite smrti Carnota, bivšega predsednika republike.

Angleško. Roseberyjevo ministerstvo je odstopilo, ker je večina zbornice predlagala, naj se vojnemu ministru plača zmanjša za sto funtov šterlingov. Nove ministre išče konservativec lord Salisbury. Sestavil bode novo vlado iz konservativcev in unijonistov, potem pa zbornico razpustil in nove volitve razpisal.

Nemško. Otvorjenje prekopa med Severnim in Vzhodnim morjem se je izvršilo po vspehu. Pri slavnosti je cesar Viljem govoril, da je bil mir ves čas, ko se je delal prekop. Nato je omenil važnost tega prekopa za vojno in trgovsko brodovje in izrekel nado, da se ohrani mir.

Srbsko. V državnih blagajnicah vlada velika suša. Zato so bila pred tednom v Karlovi varih posvetovanja zastopnikov nemških in francoskih bank, kjer si hočejo Srbi denar izposoditi. Natančneje pa se bodo ti zastopniki posvetovali s srbskim finančnim ministrom Popovičem na Dunaju.

Črnogorsko. Knez Nikita namerava skrbeti za boljšo vojaško izobrazbo ter ustanoviti v ta namen novo podčastniško šolo, podobno onim, kakoršne ima že več let srbska vlada.

Turško. Punt je nastal v Macedoniji v okraju Skopje blizu bolgarske meje. Prebivalci so bežali v gore, kjer se bojujejo z rednimi vojaki in bašibozuki. Prvi boj med ustajniki in Turki je trpel dva dni. Turki delajo po stari navadi: nasprotnikom, ki jim pridejo v roke, odrežejo glave.

Azija. Francoski poslanik v Pekingju je zahteval, da kraljev namestnik v Szechnanu takoj strogo postopa zoper one, ki so v zadnjem času oropali in celo morili tujce. Kitajska vlada je v to dovolila in obljubila, popraviti razdejane misijone in varovati one v Tibetu.

Amerika. Vlada zvezne države Illinois v Severni Ameriki zahteva od zbornice 60.000 frankov, da postavi spomenik francoskemu jezuitu Marquette, ki je pred 200 leti v Kanadi misijonaril. — Na Kubi so bili zadnje dni puntarji bojda premagani pri Santa Roza. Pri reki Kaminar pa so španski vojaki zaplenili 91 pušl, 50 sabelj in deset tisoč patron.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki spisal Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

Takih spominov na mojo mater odmeva mnogo z dalnjega neba detinstva v moji duši, kakor kedar se z dalnjega jasnega obzorja včasih bliska. Teh sem nekoliko zapisal, da bi vsaj površno narisal sliko svoje matere in zajedno mnogo in mnogo drugih mater slovanskih. Prepričan sem, da bo se marsikdo, čitajoč te slike, zamislil v ono dobo, ko še je spaval v naročju materinem v slikovitih sanjah, in da bo našel podobne slike v svojem srcu. Seveda, narod slovanski ima še mnogo dobrih, krepostnih, pobožnih, potrpežljivih in delavnih žen in mater — in zato se lahko nadeja vesele in slavne bodočnosti. Narod, ki nima pridnih žen, naj si bo tudi olikanejši (v sedaj splošnem smislu besede) — je zgubljen, je prebarvan grob.

In kdo vceplja našim materam te čednosti v srce? Tisti, ki nam je dal naš jezik, naše pesmi in nežne duše v čilem telesu — naš Oče!

Mati moja so tega očitni do' az. Želi so travo na pokopališču. Bilo je poleti in solnce se je nagibalo k zahodu. Jaz sem si trgal z grma pri zidu kopinščice. Pogledam za materjo — klečali so pri zarastenem grobu.

»Mamica, kdo leži tukaj«, sem jih vprašal. »Tetica«. — »In kje ležijo babica in dedek?« — Mati so vzdihnili in pokazali z roko za gozd: »Tam v Želetavi«. — »In zakaj?«

»To ti drugikrat povem, danes ni časa. Pojdi, jaz grem!« Drugega dne je bila nedelja. Sedeli smo okrog matere na vrtu. Bili smo vsi prestrašeni. Pred kratkim

še le so prenehali zvoniti v zvoniku v plat zvona — v sosedni vasi je namreč gorelo. Cela vas je tako rekoč hitela tje na pomoč. Mi smo prenehali z igro in bežali smo k materi. Mati so stali z malim bratcem v naročju, gledali valeči se dim in molili k sv. Florijanu.

»Mamica, kako se je to zgodilo?« — »Kdo to ve? Morda so se otroci igrali s zažigalicami ali z ognjem in zažgali. Vidite, sedaj jim gori streha in morda še več hiš zgori. — Ne smete nikdar jemati zažigalic!« In pripovedovali so nam, kako je nekdanj zgorela cela Želetava razun nekoliko hiš.

»In vi ste to videli?« — »Kako pa ne? — saj sem se tam narodila. Pojdite, vsedite se in zvečer molite za te nesrečne pogorelce. Kajti, dragi otročiči, vi še ne poznate nesreče.«

»Imate očko in mene — ali jaz! Matere svoje niti nisem poznala; umrli so hitro, ko sem se narodila. Oče pa so se oženili, in ko mi je bilo pet let — odnesli so jih tudi na pokopališče in jaz nisem imela nikogar. Mačcha se je omožila in očim in ona sta me dovolj mučila. Šole nisem niti videla. Ko sem bila stara osem let, so me že poslali na delo. Rano so me budili, dali mi košček kruha v roko in me nagnali na grajščinsko njivo. Ko so drugim nosili opoldne obed na dvor, meni nihče ni ničesar prinesel in posedala sem nekje v kotu ter jokala jeze in gladu. Ako mi je kdo dal postrgati ostanke iz svojega piskra, bil je to za me srečen dan! — Enkrat me je zapazila gospa oskrbnikova. Šla je k meni in me vprašala: »Zakaj jokaš, deklica?«

»Lačna sem!«

»Kaj ti niso prinesli obeda?«

»Meni ga nikdar ne nosijo.«

»Za Boga svetega, to je ljudstvo! — In čegav otrok si?«

Jaz sem ji vse povedala. Vzela me je v kuhinjo, dala mi jesti, dala mi je ruto za na vrat in jopico ter rekla: »Tu imaš, uboga sirotica, in pridi jutri zopet. Ako boš vedno lepo umita in počesana, lahko vedno sem hodiš.«

Mene so polile solze. To je bila prva ljubezniva beseda po dolgem času. Poljubila sem ji roko in sem z veseljem hitela na polje. Drugega dne rano sem se sama prebudila, se umila, počesala, kakor sem znala in brez joka sem šla na delo. Opoldne šla sem seveda bojzljivo zopet v kuhinjo in gospa oskrbnikova videč, da imam lasi spletene in da nisem umazana, me je pogladila po glavi, mi dala jesti in me po kratkem času vzela popolnoma k sebi. Umivala sem posodo, varovala otroke, hodila v mesto — skratka, delala sem, kolikor sem mogla po svojih močeh — in rada. Drugi služabniki so me seveda odrivali, me psovali — ali jaz sem trpela in bila rada, da sem se mogla do sitega najesti. Gospa oskrbnikova me je pošiljala — Bog jo za to povečaj — tudi v nedeljsko šolo. Tam sem se naučila sv. spovedi — naučila brati in računati. V cerkev sem hodila, kedar sem mogla in poslušati pridigo bilo je moje največje veselje. Oh, krasno so pridigovali ta gospod župnik! — Že jih tudi več ne boli glava. Nekoč pridigovali so na dan Imena Marije Device, da bi nikdar ne pozabili moliti k Mariji, ker ona nas povsod čuva in nas varuje hudega. Jaz sem si to zapomnila in od tistega časa molim vsak dan sv. rožni venec — in vidite otroci — Marija Devica me ni zapustila. Skušila sem dosti, tega vam niti ne morem dopovedati — ali čisto vest sem imela vedno, in vedno sem našla pridnih ljudi, kateri so se me usmili!«

Smešnica. Učitelj: »No, France, zakaj si včeraj v svojega tovariša kepo snega vrgel?« — France: »Go-

spod, ne zamerite! Jaz bi bil rajši kamen vrigel, pa ga nisem imel pri rokah!»

Razne stvari.

(Zahvala.) Shod zaupnih mož v Celju dne 23. t. m. je izrekel zahvalo vsem, ki so pripomogli, da je v proračunskem odseku bila vsprejeta celjska slov-nemška gimnazija, zlasti knezu Windischgraetzu, grofu Hohenwarthu in bivšemu ministru Madeyskemu.

(Sl. štajarski dež. odbor) je po zaslišanju vis. c. kr. deželnega šolskega sveta dosedanjega rednega veroučitelja na deželni gimnaziji v Ptujju, č. g. Ferd. Majcena, gimnazijskim profesorjem imenoval.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) bode dne 14. julija 1895 imelo svoj prvi občni shod s sledečim vspeodom: 1. O sedanjem političnem položaju Slovencev; govori dež. poslanec g. dr. Iv. Dečko. 2. O gospodarskem in obrtniškem napredku Slovencev; govori urednik in lastnik tiskarne v Celju g. Dragotin Hribar. 3. O sadjoreji; govori g. J. Karba, posestnik na Krapji. 4. O občinskih zadevah posebno z ozirom na ljutomerski trg; govori dr. Fran Rosina. 5. Slučajnosti. Shod se bode vršil v pivarni g. Vaupotiča ob treh popoldne. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Bralno društvo v Sevnici) bode dne 30. t. m. popoldne ob 3. uri v gostilnici g. Franca Simončiča v Sevnici imelo redni občni zbor.

(Za Krempeljnov spomenik) so blagovolili nadalje darovati: Mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik 10 gld.; preč. g. častni korar Martin Strajšak 2 gld.; č. g. župnik Matej Slekovec 3 gld.; F. Š. 5 gld.; blag. g. Anton Špindler v Brežicah 1 gld. in Neimenovan iz Ljutomera 5 gld. Bog plati vsem darovnikom! Darove sprejemata še p. n. gospoda dr. Mihalič, zdravnik, in Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru.

(Wolfovega slov-nemškega slovarja) je izšel 20. sešitek, ki razlaga besede od »šestererob« do »tvrzokati«.

(Odlikovanje.) G. Srečko Magolič v Celju je bil na mednarodni tiskarski razstavi v Pragi odlikovan s prvo odliko. Ta izredno odlikovanje je zelo častno, ker so se te razstave udeležile najboljše tiskarske moči vseh delov sveta. Ponosen je lahko na to g. Magolič, kakor je lahko ponosen tudi narod naš, da ima malodane v vseh strokah tako odlične moči, katerih izdelki ne samo dosežajo izdelke velikih narodov, temveč jih celo nadkriljujejo.

(Na veselico), katero priredi bralno društvo v Kostrivnici v nedeljo, dne 7. julija ob štirih popoldne pri g. Lindiču, vabi najljubneje odbor.

(Dva otroka utonila.) Zadnjo nedeljo popoldne sta se šla kôpat dva Mohorkova fanta, še šolarja, v Orehovi vasi pri Račji v bližnjo mlako, in nesreča — oba sta utonila.

(Papirnatega denarja) so dne 19. t. m. na Dunaju sežgali za osem milijonov goldinarjev. Pri tem dogodku je bilo mnogo avstrijskih poslancev in ogerških delegatov.

(Hans Levitschnigg †.) Dne 22. t. m. je v Mariboru vsled mrtvouda umrl profesor na učiteljsčju Hans Levitschnigg, rodom Celjan, v 47. letu svoje dobe. Veljal je vedno za velikega Nemca.

(Strela) je pred tednom udarila v Tomajni v Halozah v viničarijo č. g. župnika pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju in jo upepelila. Škoda znaša kacih 500 gld.

(Na mariborski gimnaziji) bode vsprejem učencev v I. razred v soboto, dne 13. julija, in dne 16. septembra, od 9.—12. ure dopoldne; vsprejemna skušnja pa ista dni popoldne ob 2. uri.

(Potres na gornjem Štajarskem.) Dne 19. t. m. popoldne je bil precej močen potres v Mürzzuschlagu, da so okna žvenketala, ure obstale in ljudje se opotekali ter preplašeni bežali na ulice. Ta potres so tudi čutili v Gradcu, na Semerniku, v Neubergeru; trajal je okoli štiri sekunde.

(Požar.) Pri Sv. Jerneju pri Poličanah so zgoreli dne 17. junija ob 9. uri posestniku Francu Hajdniku hlevi in dne 20. junija ob 12. uri kovaču Jakobu Šoviču hiša in hlevi.

(Strašna nevihta) je pred tednom divjala na večih krajih. Na zahodnem delu Češke se je utrgal oblak; vasi Bestovice, Savestin in Breznica so bile prepavljene. — Tudi v Slivnici blizu Maribora se je 21. t. m. zjutraj oblak utrgal in napravil povodenj, kakoršne ljudje ne pomnijo.

(Umrli) je dne 18. t. m. v Št. Pavlu v Labodski dolini o. Roman Sparl O. S. B., knezoškofijski konsistorijalni svetovalec in župnik. Rajni se je porodil l. 1826. v Št. Ilju na Štajarskem in je bil v mašnika posvečen l. 1855. Naj v miru počiva!

(Bela žena.) Umrli je dne 20. junija »Triglavan« kandidat med. g. Jože Mahan. Pogreb je bil 22. t. m. in se ga je veliko ljudstva udeležilo.

(Osebne vesti.) Zdravnik gospod dr. Heribert Borštner se preseli iz Ljubljane kakor okrožni zdravnik v Braslovče.

(Prašičja kuga.) V Steinbruchu pri Budapešti je koncem meseca maja nastala prašičja ali svinjska kuga. Do 4. t. m. je tam crknilo 6724 prašičev; 2709 so poklali bolnih, zdravih pa nad 23 tisoč glav. Škoda znaša vsled tega več milijonov gold. Ta kuga se širi po Ogerskem; zato je prepovedano v našo deželo uvažati svinje iz Ogerskega in Hrvaškega.

(Žrtva novega jezera) pri Brezju zunaj Maribora je dne 19. t. m. postal neki deček, ki je onega popoldne ondi utonil.

(Borba z biki.) V Parizu se je te dni primeril jako razburljiv prizor. Iz južne Amerike se je bilo pripeljalo 148 bikov. Spremljevalci bikov so mislili, da so ti od dolgega potovanja tako oslabei in sestradani, da jih ni treba posamično in zvezane gnati v klavnico. Gnali so jih vse skupaj. Biki so se splašili in nastala je nepopisna zmešnjava. Več oseb je bilo nevarno ranjenih. Naposled so prihiteli vojaki in postrelili biki.

(Duhovniške spremembe.) Umrli je dne 20. t. m. v Gradcu pri umiljenih bratih č. g. Anton Štrakl, kaplan pri sv. Rupertu v Slov. gor., v 30. letu svoje dobe. Naj v miru počiva! — Župnija Brezje je zopet razpisana do 30. julija t. l.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Listič uredništva. G. dopisniku pri Mali Ned.: Vašega spisa o lanskem marijacejskem romanju zaradi tega ne ponatšujemo, ker je naš list enak opis prinesel in sicer kmalu po romanju.

Loterijske številke.

Trst 22. junija 1895:	6, 36, 41, 78, 18
Linc „ „	36, 89, 26, 2, 90

Hennebergova svila

8-16

— edino le pristna, če se naroči naravnoč pri mojih tovarnah — črna, bela in barvana, m. od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.). Poštne in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dv. lif.), Zürich.

Naznanjam,

da sem gostilno in krojaško obrt v svoji hiši v Slov. Bistrici št. 83 meseca maja t. l. odprl. Zahvaljujem se slavnemu občinstvu tem potom za dozdajni obisk ter se priporočujem tudi za naprej. Sprejem tudi krojaškega učenca takoj pod primernimi pogoji.

J. Verdnik,
krojač in gostilničar.

1-2

Želim kupiti

ali v najem vzeti, dobro kramarjijo, z malo hišico in vrtom v kaki večji vesi pri farni cerkvi. Več pove upr. „Slov. Gosp.“ 2-2

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, bliščeč papir eno- in dvobarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetlic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporoča na izbiro po nizki ceni 11-37

Andrej Platzer,
(prej Edu. Ferline)
gosposke ulice št. 3,
v Mariboru.

Darila za birmance!

Z gotovim jamstvom po najnižji ceni priporoča **Teodor Fehrenbach** prej Ferd. Dietinger, velika zaloga le dobrih ur, žlahtnih kamenov, zlata, srebra in optičnih reči, v Mariboru, gosposke ulice št. 26.

niklaste ure 3, 4, 5 gld. in več
srebrne remontoir za gospé 6,
7, 8 gld. in več
" " " za gospode 5,
6, 7, 8 gld. in več
zlate " za gospé 12, 15,
17, 20 gld. in več
" " za gospode 22,
25, 30 gld. in več
srebrne verižice 2 gld. in več
zlate " 10 " "
" uhane 1, 2, 3 " "
" križce 1, 2, 3 " "
" kopče 2, 3, 4 " "
" prstane 1-50, 2, 3, 4 gld.
2-3 in več.

Izborna postojnsko apno,

katero je prav mastno in se jako dobro narase, se prodaja prav po ceni v vsaki množini in vsakem času pri stalni apnenci

Jož. Švajger v Postojni. 9

Gostilno

želi vzeti nekdo na račun v takem kraju, kjer bi bilo dosti posla. Tudi trgovina se vzame na račun. Ponudbe pod F. C. poste restante Faal pri Mariboru. 6

Darila za birmance!

Jamstvo dve leti. Nizke cene. Tvrdba obstoji 33 let. 3-3

Mihael Ilger,

urar, zlatar in srebrnar v Mariboru, poštne ulice št. 1, priporoča:

niklaste ure po 2-50, 3, 4, 5, 6 gld. in več,
srebrne remontoir za gospé 5-50, 6, 7, 8,
9 gld. in več
" " " gospode 4-50, 5, 6,
7, 8 gld. in več
zlate remontoir za gospé 11, 12, 14, 16,
18 gld. in več
" " " gospode 20, 24, 26 gld.
in več
srebrne verižice gld. 1-80 in več
zlate " " 8-
" uhane " 1, 2, 3 gld.
" križce " 1, 2, 3 "
" kopče " 2, 3, 4 "
" prstane . 1-50, 2, 3, 4 gld. in več.

Učenec se takoj sprejme.

Hiša z mežnarijo na lepem prostoru tik farne cerkve, pripravna za vsako obrt tudi za krojača in za malo kramarjijo se takoj da v najem. Naslov: F. Ž. poste restante, Maribor. 2-3

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mlince za žito
rezalnice za krmo
namočalnice
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastonj in poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Dobro vino

belo ali rudeče, po gld. 15-50, 17.—, in 19.— po 100 litrov na tukajšnji kolodvor postavljeno, prodaja v množini nad 50 litrov, ter se v obile naročbe toplo priporoča

Kranjska vinarna v Ljubljani

Slonove ulice 52.

2-5

Kneippova kava

v rudečih zavitkih s podobo župnikovo, nadomestuje **bobovo kavo.**

od bratov

Oelz

v Bregenz-u.

V kraje, kjer se naši pridelki ne dobé, razpošiljamo poštne zavitke po gld. 2-10. 7-10

Premi *špovski*

List s podobami

DOM IN SVET

Izhaja v Ljubljani dvakrat na mesec

Vsaka številka ima 32 velikih strani, mnogo slik iz domačih in tujih krajev

Cena 4gl.20kr. dijakom 3gl.40kr. naleto

Najlepši list slov. družinam v zabavo in pouk

Ljubljana Opist Rim mest

Vinograd

blizo cerkve Sv. Barbare v Halozah, prostorni hram, sadunosnik, njiva in travnik se bode po dražbi prodal po 2087 gld. 24 kr., dne 9. junija ob dveh popoldne.

Predstojništvo cerkve in zavoda ubogih v Jarenini, dne 24. junija 1895. 1-2

Na znanje!

Podpisani naznanjam, da bode vse svojo posestvo — ležečo v občini Cirkolane pri Sv. Barbari v Halozah iz proste volje prodal. Cena je okoli 5000 gld.

Janez Rakuš, posestnik.

9-10

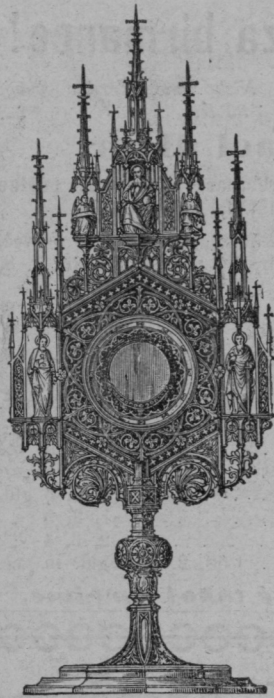
Barthlov izv.
KARBOLINEJ
rjav, žolt, zelen, siv, rudeč,
najboljši in najcenejši tuk za les.
Vzorci in ceniki zastojni.
Mih. Barthel & Co.
K. Kepterg. 20.
Dunaj.

Hiša z vrtem tik ceste v Rogatcu se takoj dá v najem. Hiša je primerna za kako obrt, zlasti kramarijo ali sarrarstvo. Več pove vlč. g. dekan v Rogatcu.

Na prodaj 1-2

je lepa obširna kmetija blizo farne cerkve pod ugodnimi pogoji. Več se izve ustmeno ali pismeno pri posestniku

Jozefu Čolniku v Koreni,
pošta Sv. Barbara pri Vurbergu. 1-2

Karol Tratnik,

pasar in srebrar

stolne ulice v Mariboru (Domgasse) št. 1.

priporočam se prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in dobrotnikom za naročila.

cerkvenih orodij in posode,

katere izdelujem iz zlata, srebra ali bronza, ali iz pozlačenih ali posrebranih drugih kovin na primer: monštrance, kelihe, ciborije, lustre, svečnike, križe itd. v različnih slogih po naj-novejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Staro cerkveno orodje in posodo posebno dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognju.

12-12

☛ Za vse svoje izdelke jamčim. ☛

Štajerska deželna zdravilnica

Rogaška slatina

Južne železnice postaja: Poličane. Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko in z elektriko.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Slavnoznano glavberjevosolno slatino priporočajo najimunitiši zdravniki pri boleznih prebavnih in dihalnih organov in sicer:

Tempelj-izvirek kot najboljšo svežilno pijačo,

Styria-izvirek kot dobro zdravilo.

Svežo napolnjeno slatino razpošilja

6-10

Slatinarstvo v Rogatcu-Slatini.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča Najokusnejša, edino zdrava in ob enem
po-zdravnih ženskam, otrokom in bolnikom: najcenejša primes k bobovi kavi je

KATHREINER.

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Zdravje in moč

Kathreiner

toč.

ČASTNI DIPLOM

1891-1894

8 ZLATIH KOLAJN

Pozor: zahtevajte in jemljite le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“.

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se ne dajo ponarejati.

Se dobi povsod: ½ Kile za 25 kr.